

ßwjath Wótcze w njebjeſach!" Tež domach, hdžež wjese džela na njeho cžakaſche (pſchetož na wſhitke te piſma, kotrež ſo pſchecžiwo njemu piſachu, wón wotmolwjeſche), wobkhowa tu ſamu ponižnu ale njebujaſnu myſl. „Wobsanknjenja“ (resolutiones) tych 95 praſchenjow pójla pſches Staupiza bamžej a ſměrowa tamneho, kiž ſo wo jeho žiwjenje bojeſche, ſtymi ſłowami: „Schto móžeja mi wſacž? Ja mam na mojim þlodkim ſbóžniku, na mojim Čnjeſu Jeſuſu, doſcž. Temu chzu ſpěvacž, tak dolho hacž žiwý þym.“ W tuthych „wobsanknjenjach“ wón tež troſhtniye piſche: „Byrkoje je wobnowjenje trěbne! Hdý pač cžaſ tuteho wobnowjenja tu budže, to wě jenož tón, kotrež je cžaſ ſtworil.“ — Pſhecžiwo tajkim ſłowam bamž, kiž bě prjedy wſhitko na lóhke ramjo brał, hněwnje poſtaže. Wón tež wſchědnje na dofhodach ſhubjowasche, dokelž jich wjese wjazy wo wotpuſt njerodjeſche. Duž da Lutherej piſacž, ſo ma ſa 60 dnjow w Romje byež a ſo tam ſamolwiež. (Schto tam na njeho cžakaſche, móžeſche ſebi kóždy myſlicž!) Ale hacž runje bě bamž hnydom ſ druhim liſtom khurwjercha napominal: „Puſhcž wot ſebje tuto džecžo ſkaženja, kotrež ſo pola tebje khowa!“, dha Bjedrich Mädry tola Luther a wot ſebje njepuſhcži, ale wjese bóle k temu pomhasche, ſo Dr. Luther roſryežowanje ſ bamžiſkim wotpóſlanzom Čajetanom w Augſburku doſta. Luther pucžowasche do Augſburka, ſažo pěſchi. Jeho pſhecželjo mějachu staroſcž wo njeho, a wón ſam ſebi myſlesche, ſo do ſmjerze dže. Tola bě ſměrny. Jenemu duchownemu, kiž jemu ſ wuſměchowanjom